

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.455/2025/5.

A tanács tagjai: dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

dr. Mészárosné Dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró

dr. Hajdu Edit bíró

dr. Darákné Dr. Nagy Szilvia bíró

dr. Osztovics András bíró

A kérelmezők: kérelmező1

(cím1, tartózkodási helye: cím2.)

kérelmező2 (cím1, tartózkodási helye: cím2.)

kérelmező3 (cím1, tartózkodási helye: cím2.)

A kérelmező képviselője:

Király Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Király László ügyvéd)

A kérelmezett: kérelmezett (cím1)

A kérelmezett képviselője:

dr. Németh Antónia Anna (cím4)

A per tárgya: megelőző távoltartás elrendelése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél/felek:

kérelmezett

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 50.Pkf. 630.784/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 19.Pk.50.067/2025/3/I.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az I. rendű kérelmező és a kérelmezett (továbbiakban: felek) házastársak, házasságukból két gyermek, a II. és III. rendű kérelmező (továbbiakban: gyermekek) született.

[2] 2024 karácsonyán a családban konfliktus alakult ki. 2025. január 19-én a kérelmezett az I. rendű kérelmezőnek írt e-mailjében vázolta a problémákat és az álláspontja szerinti (a gyerekeket, illetve a közös tulajdont érintő) megoldási javaslatokat.

[3] 2025. február 4-én az esti órákban az I. rendű kérelmező és a kérelmezett a családi otthonban sikertelenül próbálták rendezni az eltéréseket. Az I. rendű kérelmező a gyerekek szobájába hármójukat bezárta, a felek így töltötték az éjszakát.

[4] 2025. február 5-én az I. rendű kérelmező a gyermekekkel – a kérelmezett-tel nem egyeztetve - átköltözött az édesanyja B. lakásába. 2025. február 5-én és 6-án a kérelmezett SMS-ben, illetve e-mailben érdeklődött a tartózkodási helyükről.

[5] 2025. február 6-án a kérelmezett megjelent az I. rendű kérelmező édesanyja lakásánál, ahol kérte, hogy a család térjen vissza a közös otthonba. Ezt a kérést az I. rendű kérelmező elutasította.

[6] A kérelmezett rendőröket hívott a helyszínre. Az I. rendű kérelmező a rendőrökben beszámolt arról, hogy az előző nap a kérelmezett a gyermekeknek a család ellen fordulás szankciójaként a kéz levágásával fenyegetőzött. Gyakran bezárja őt a hálósobába és a gyermekeket nem engedi bemenni. A rendőrség a helyszínen ideiglenes megelőző távoltartást rendelt el.

[7] Az I. rendű kérelmező 2025. február 6-án feljelentést tett a kérelmezettel szemben.

[8] A B. Rendőr-főkapitányság K. Rendőrkapitányság 2025. február 6-án kelt ált. számú határozatával ideiglenes megelőző távoltartást rendelt el, mely szerint a kérelmezett 72 óra időtartamra köteles magát távoltartani az I. rendű kérelmezőtől és rá tekintettel a felek kapcsolatából született gyermekektől.

A kérelem

[9] A rendőrség által hivatalból kezdeményezett megelőző távoltartás elrendelése iránti eljárásban a kérelmezők kérelme arra irányult, hogy a bíróság az I., II. és III. rendű kérelmezők személyére nézve 30 napra rendelje el a kérelmezett távoltartását. A kérelmezett 2018 óta verbálisan abuzálja az I. rendű kérelmezőt, pénzbeosztási szokásait kritizálja. Hivatkoztak arra is, hogy a kérelmezettnek pszichés problémái vannak.

Az első- és másodfokú végzés

[10] Az elsőfokú bíróság végzésével a kérelmezők kérelmét elutasította, ezzel egyidejűleg hatályon kívül helyezte a rendőrség által hozott ideiglenes megelőző távoltartást elrendelő határozatot.

[11] Az elsőfokú bíróság lefolytatta az eljárást. Az I. rendű kérelmező és a kérelmezett személyes meghallgatása alapján rögzítette a kérelem eldöntése szempontjából releváns tényeket, és a bizonyítékok egybevetésével, valamint a személyes meghallgatáson tapasztaltakra is tekintettel arra a meggyőződésre jutott, hogy jelen esetben nem állnak fenn a megelőző távoltartás elrendelésének a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hketv.) 1. § (1) bekezdés a) és b) pontja, és a 16. § (1) bekezdése szerinti feltételek.

[12] Az I. rendű kérelmező által csatolt, meghatározhatatlan időpontokban, részben a családi élet egyes eseményeiről készült fotók, illetve azonosíthatatlan helyszínen gyógyszerekről, gyógyszerek dobozairól, különböző italos üvegekről készült fotók és a kérelmezettre vonatkozó orvosi dokumentációk megítélése szerint nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy a kérelmezett bármelyik kérelmező terhére a megelőző távoltartás elrendeléséhez szükséges feltételeket magatartásával vagy mulasztásával megvalósította

volna. A megelőző távoltartás jogintézménye nem alkalmas arra, hogy a kérelmezők jövőbeni félelmeire a jog eszközével választ adjon, hiszen a törvényi szabályozásból következően a múltban elkövetett és a hozzátartozók közötti erőszaknak minősülő cselekmények jogkövetkezménye lehet a távoltartás, nem pedig a jövőben, bizonytalanul, esetlegesen bekövetkező magatartások kapcsán alkalmazható szankció.

[13] Az elsőfokú végzés ellen az I. rendű kérelmező nyújtott be fellebbezést, amelyben a végzés megváltoztatását, a kérelmének megfelelően a megelőző távoltartás 30 napra elrendelését kérte mindhárom kérelmező tekintetében. A fellebbezése indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves és egyoldalú mérlegelése alapján, téves jogkövetkeztetéseken alapuló, helytelen döntést hozott, valamint több általa állított és igazolt tény nem vett figyelembe. A kérelmezett a fellebbezésre nem tett észrevételt.

[14] A másodfokú bíróság az elsőfokú végzést megváltoztatta és elrendelte, hogy a kérelmezett 30 napra tartsa távol magát valamennyi kérelmezőtől, valamint a gyermekek vonatkozásában elrendelte a kérelmezett szülői felügyeleti jogának, valamint kapcsolattartási jogának szünetelését.

[15] A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítette, és a kiegészített tényállásból eltérő jogkövetkeztetést vont le.

[16] A kialakult bírói gyakorlat alapján a jogsérelem megvalósulhat olyan helyzet kialakításával és olyan magatartás tanúsításával is, amely alkalmas a kérelmezőkben közvetlen fenyegetettség érzés vagy megalapozott félelem kiváltására. Nem kizárt a kérelmezett részéről megvalósult közvetlen bántalmazás hiányában is a rendelkezésre álló adatokból arra következtetni, hogy ő alakított ki olyan helyzetet, ami a személyétől való félelmet és a fenyegetettség érzését a kérelmezőben kiváltotta. Ez pedig megalapozza a megelőző távoltartás elrendelését.

[17] A megelőző távoltartás nem a múltban elkövetett kérelmezetti magatartások szankcionálására szolgáló jogintézmény, hanem a Hktv. jogalkotói célját is figyelembe véve még azt megelőzően szükséges kezelnie a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt egy súlyosabb helyzet, a sokszor helyrehozhatatlan következményekkel járó bűncselekmény bekövetkezne. Kitért arra is, hogy tévesen értékelte az elsőfokú bíróság az I. rendű kérelmező által csatolt fényképfelvételek létét és a hangfelvételek leiratát akként, hogy azok mintegy megkérdőjelezzik az I. rendű kérelmező kérelmezett-től való félelemérzete valóságát.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[18] A jogerős végzéssel szemben a kérelmezett nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú végzés helyben hagyását kérte, perköltség iránti igénye nem volt.

[19] Felülvizsgálati kérelmében a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdésének, a Pp. 269. § (1) bekezdés c) és d) pontjának, a

Pp. 279. § (1) bekezdésének, a Pp. 346. § (4) bekezdésének, a Pp. 358. § (5) bekezdésének, a Hktv. 1. § (1) bekezdésének, a Hktv. 16. § (1) bekezdésének, valamint a Gyermekek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről szóló 1991. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: New York-i Egyezmény) 3. cikkének megsértését jelölte meg. Hivatkozott továbbá arra, hogy a másodfokon eljáró bíróság eltért a Kúria Pfv.II.21.305/2014. számú, Pfv.II.20.438/2022/5. számú, valamint a Pfv.I.20.282/2023/13. számú határozatoktól.

[20] Kérelmének indokaként előadta, hogy az eljáró bíróság olyan „releváns adatokkal egészítette ki” a tényállást, amelyek vonatkozásában a felek nem tettek egyező előadást, okszerűtlenül és több alkalommal is iratellenesen mérlegelte a rendelkezésre álló tényeket, a kérelmezett állításait nem vette figyelembe. Álláspontja szerint a kérelmező a kérelmezett személyiségi jogait sértette meg azzal, hogy a kérelmezett egészségügyi adatait tartalmazó dokumentumokról különböző időpontban (éveken keresztül) a hozzájárulása nélkül fényképfelvételeket készített, majd ezeket az eljárásban becsatolta.

[21] Az I. rendű kérelmező felülvizsgálati ellenkérelmében a felülvizsgálati kérelem elutasítását, valamint a jogerős végzés helybenhagyását, illetve a kérelmezett perköltségének megfizetésére való kötelezését kérte.

[22] A kérelmezett kérelme alaptalan, nem tartalmaz olyan új tényt, anyagi vagy eljárásjogi hibát, ami a jogerős végzés megváltoztatását indokolná.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[24] A Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát, kivéve, ha az eljárást hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben törvény értelmében kizáró ok áll fenn. A felülvizsgálat célja tehát az, hogy a bírósági eljárás során felmerült anyagi jogi és eljárásjogi jogszabálysértések korrekciója megvalósulhasson.

[25] A jogerős határozat tartalmi elemire vonatkozó, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdése megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem alaptalan. A felülvizsgálni kért határozat a Pp. előírt kötelező elemeit tartalmazza (megállapított tények, felek nyilatkozatai, érdemi indokolás, jogszabályhely), illetve azok értelmezése.

[26] Következtes a Kúria joggyakorlata abban, hogy a Kúria a felülvizsgálat során revíziós jogkörben jár el. Ennek eljárásjogi következménye egyrészt az, hogy a jogerős határozatban megállapított tényálláshoz kötve van, másrészt az, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésére (ún. felülmérlegelésére) nincs lehetőség. Ha a fél a felülvizsgálati kérelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó anyagi

és eljárási szabályok – jelen esetben a Pp. 266. (1) bekezdés, a Pp. 279. § (1) bekezdés, a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdés, valamint a Gyermekjogi Egyezmény 3. cikk – sérelmét állítja, az csak akkor vezethet eredményre, ha az adott ügyben megállapítható a jogerős határozat megalapozatlansága. Megalapozatlanságról pedig csak akkor lehet szó, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, illetőleg kirívóan okszerűtlen, a logika szabályaival ellentétes következtetéseket tartalmaz (Kúria Pfv.I.20.477/2024/5.).

[27] A Pp. 266. § (1) bekezdése a bizonyítás nélkül megállapítható tények eljárásjogi szabályozása. A jogvitában a felek előadása eltért, a másodfokú bíróság bizonyítékértékelésében az egyező előadásra alapított, bizonyítást szükségtelenné tevő tények fel sem merültek.

[28] A Kúria számtalan határozatában kitért arra, hogy az eljáró bíróság következtetése akkor minősülhet nyilvánvalóan okszerűtlennek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott döntéstől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10.; megjelent: BH2013. 119.II.). Az okszerű mérlegelés a megelőző távoltartás, mint ügycsoport tekintetében azt jelenti, hogy a bíróságnak megfelelően értékelnie kell a távoltartás elrendelése alapjául szolgáló konkrét élethelyzetet és mindazokat a többlet tényállási elemeket, amelyek indokoltá tehetik a törvényi szankció alkalmazását. (Kúria Pfv.II.20.113/2020/4.).

[29] Jelen esetben a peradatokból megállapíthatóan a jogerős határozat nem sértette a megjelölt jogszabályhelyeket, amikor az eset valamennyi releváns körülményét együttesen és külön-külön is mérlegelték a döntés meghozatala során. Önmagában pedig az, hogy az eljáró bíróságok egyes bizonyítékoknak eltérő jelentőséget tulajdonítottak, a mérlegelésre vonatkozó eljárásjogi jogszabályhely [Pp. 279. § (1) bekezdés] megsértését automatikusan nem vonja maga után.

[30] A Hktv. célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak jelenségét, mielőtt egy súlyosabb helyzet, a sokszor helyrehozhatatlan következményekkel járó bűncselekmény bekövetkezne. A megelőző távoltartás ugyanakkor súlyos szankció, hiszen átmenetileg korlátozza a bántalmazó tartózkodási szabadságát, a tartózkodási hely szabad megválasztásának jogát, szülői felügyeleti jogát, valamint gyermekével való kapcsolattartási jogát [Hktv. 5. § (1) bekezdés]. Ezen érdekek védelme éppen ezért megköveteli, hogy a megelőző távoltartás elrendelésére irányuló eljárást a bíróságok soron kívül, rövid eljárási határidők mellett bírálják el, annak érdekében, hogy a jogintézmény minél hatékonyabb jogvédelmet biztosítson az érintetteknek. A Pp. 358. § (5) bekezdése kapcsán előadott érveléshez kapcsolódóan a Hktv. 5. § (2) bekezdés c) pontja alapján az eljáró bíróság döntése kiterjedhet arra, hogy a bántalmazó ne csak a bántalmazott személytől, hanem mellette más, a bíróság által megjelölt személy(ek)től tartsa távol magát, így a másodfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 358. § (5) bekezdését sem azzal, hogy külön fellebbezés hiányában kiterjesztette döntését a felek gyermekeire is.

[31] A Pp. 269. § (1) bekezdése általános jelleggel rögzíti azt a főszabályt, hogy jogsértő bizonyítási eszköz a perben nem használható fel, ugyanakkor ugyanezen szakasz (4) bekezdése kivételesen, az ott meghatározott szempontrendszernek megfelelően lehetővé teszi, hogy az eljáró bíróság mérlegelése alapján a bizonyítási eszközt figyelembe vegye. A Kúria

joggyakorlata alapján a bíróságnak a jogsértő bizonyítási eszköz felhasználhatóságáról tehát mérlegelési jogkörében kell határoznia. Indokolja a felhasználhatóságot, ha a perben érvényesített jog megítélése és az alapul szolgáló tényállás teljes körű feltárása érdekében szükséges a figyelembevétel, és a bizonyítási eszközt előterjesztő fél ellenfelének ezzel okozott jogsérelem nem aránytalan (Kúria Pfv.I.20.050/2024/4., megjelent: BH2024. 209.). A családjogi perekben komoly nehézséget okoz a felek közötti viszonyrendszer feltárása, éppen ezért a Kúria korábban leszögezte, hogy a jogellenesen készült felvételek felhasználhatóak, feltéve, hogy a perben enélkül megnyugtató döntés nem hozható, mivel a valós tényállás csak ezzel a bizonyítási eszközzel deríthető fel (Kúria Pfv.II.21.532/2013., megjelent: BH2015. 38.). A periratok egyértelműen alátámasztják, hogy a másodfokú bíróság a kérelmezett által jogellenesnek talált bizonyítási eszközöket elsősorban nem a tartalmuk alapján ítélte meg, hanem abból a szempontból értékelte, hogy a bizonyítékok léte nem alkalmas annak igazolására, hogy a kérelmező nem érzi veszélyben magát a kérelmezett magatartásával szemben.

[32] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kúria által közzétett határozatoktól való jogkérdéstől való eltérés jelen esetben nem állapítható meg a közzétett határozatokban szereplő eltérő tényállások miatt. A Kúria Pfv.II.21.305/2014. számú döntésben bár a válófélben lévő felek viszonya szintén konfliktusos volt, a megelőző távoltartásra okot adó körülményeket azonban a kérelmező csak előadta, de nem tudta bizonyítani, jelen esetben viszont az I. rendű kérelmező állításait egyéb bizonyítékokkal is alátámasztotta. A Pfv.II.20.438/2022/5. számú ügyben a tényállást megalapozó körülmények lényegesen eltértek jelen eset körülményeitől, hiszen ott a bántalmazói magatartás, amely a közvetlen és veszélyt jelentő állapotot előidézte, olyan súlyosságú volt, amely egyértelműen megalapozta a Hktv. által rögzített feltételek megállapíthatóságát. A Pfv.I.20.282/2023/13. számú határozatban a gyermekkel szembeni bántalmazás külsérelmi nyomaira, fizikai bántalmazására hivatkozva kérelmezték a megelőző távoltartás elrendelését, míg jelen esetben az I. rendű kérelmező teljesen más tényállásra alapozta kérelmét.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdés szerint tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

[34] A kérelmezett felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre. A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő kérelmezett viseli a saját felülvizsgálati költségét, és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a kérelmező felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely költség a kérelmező képviselőjét ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjának összege, ilyen jellegű igénye azonban az I. rendű kérelmezőnek a fellebbezési ellenkérelem [132] pontjára tekintettel nincs.

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés r) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2025. május 20.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. bíró, dr. Hajdu Edit s.k. bíró, dr. Osztovits András s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő